

Недељама пре доласка папе Фрање у Сарајеву је завладала права еуфорија, какву би, када се ради о БиХ, требало очекивати једино у западном Мостару.

Човеку се наметало питање због чега су власти, медији и грађани у једном безмало 100 одсто муслиманском граду толико усхићени доласком римокатоличког поглавара? Да ли само зато што ће бити домаћини једној глобално важној личности која својом посетом даје значај и својим домаћинима? Или им је на памети нешто конкретније, да ће, рецимо, посета Светог оца отклонити стигму са града из којег су од 1992. наовамо отишли безмало сви хришћани?

Или, нешто актуелније, да ће папин долазак неутралисати европску (католичко-протестантску) исламофобију, коју потхрањују нови терористички напади, како по земљама ЕУ, тако и у Сарајеву, Бугојну, Зворнику. А ономад и онај позив ИДИЛ-оваца на масовно исељење муслимана, или, алтернативно, масовно убијање хришћана?

"Кад оно, међутим", са чим би друго Бошњаци повезивали било шта, па и долазак римског папе, до ли са признањем јединствене и целовите Босне. Зато се ваљда у медијским иступима бошњачких политичара толико инсистирало да Фрањина посета није пастирска него државна. А у том наивном уверењу подгрејао их је и монсињор Винко Пуљић да би дочек његовог претпостављеног био што свечанији и масовнији. Није шија него врат! Папа, истина, наступа у два својства, и као ватикански државник и као католички поглавар, али сем финеса у протоколу, никакве ту битне разлике нема. У оба случаја свугде га дочекују највиши локални представници и државе и цркве.

Католички папа у муслиманском Сарајеву

Пише: Ненад Кецмановић
среда, 10 јун 2015 07:06

